

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2018

Vyhlásené: 29. 12. 2018

Časová verzia predpisu účinná od: 29.12.2018

Obsah dokumentu je právne záväzný.

410

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že v súvislosti s nadobudnutím platnosti Mnohostranného dohovoru na zavedenie opatrení na zamedzenie narúšania základov dane a presunov zisku súvisiacich s daňovými zmluvami (oznámenie č. 339/2018 Z. z.) sa mení a dopĺňa Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o zamedzení dvojakeho zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku (vyhláška č. 48/1979 Zb.).

V zmysle článku 35 dohovoru tieto zmeny a doplnenia nadobúdajú účinnosť

a) v súvislosti s daňami vyberanými zrážkou pri zdroji zo súm vyplatených alebo pripísaných nerezidentom, ak skutočnosť vedúca k vzniku takýchto daní nastala 1. januára 2019 alebo po tomto dátume, a

b) v súvislosti so všetkými ostatnými daňami uloženými týmto zmluvným štátom pre dane uložené v súvislosti so zdaňovacími obdobiami začínajúcimi sa 1. júla 2019 alebo po tomto dátume.

ZMENY A DOPLNENIA**Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku (vyhláška č. 48/1979 Zb.) v súvislosti s nadobudnutím platnosti Mnohostranného dohovoru na zavedenie opatrení na zamedzenie narušania základov dane a presunov zisku súvisiacich s daňovými zmluvami (oznámenie č. 339/2018 Z. z.)**

1. Existujúci text preambuly zmluvy „vedomí si potreby uľahčovať obchod a podporovať hospodársku spoluprácu v súlade so Záverečným aktom Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe, dohodli sa uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku“ sa nahrádza nasledovným znením článku 6 ods. 1 dohovoru:

„s cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu v súvislosti s daňami, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie prostredníctvom daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovej povinnosti (vrátane schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. treaty shopping s cieľom získať úľavy, ktoré takáto zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích krajín)“.

2. Článok 5 ods. 4 zmluvy sa nahrádza nasledovným znením článku 13 ods. 2 dohovoru:

„Bez ohľadu na článok 5 ods. 1, 2 a 3 zmluvy má sa za to, že výraz „stála prevádzkareň“ sa nevzťahuje na

- a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru patriaceho podniku;
- b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účel uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
- c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účel spracovania iným podnikom;
- d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva iba na účel nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
- e) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne na účely vykonávania akejkoľvek činnosti v mene podniku;
- f) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne pre akúkoľvek kombináciu činností uvedených v písmenách a) až e);

za predpokladu, že takáto činnosť, alebo v prípade písmena f) celková činnosť trvalého miesta výkonu činnosti predstavuje činnosť prípravného alebo pomocného charakteru.“.

3. K existujúcim ustanoveniam článku 9 zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 17 ods. 1 dohovoru:

„Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom zmluvnom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik prvého uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženú z týchto ziskov. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.“.

4. Článok 23 ods. 1 zmluvy sa nahrádza nasledovným znením článku 5 ods. 6 dohovoru:

„Ak rezidentovi Slovenskej republiky plyní príjem alebo rezident vlastní majetok, ktorý môže byť zdanený v Rakúskej republike podľa ustanovení zmluvy (okrem prípadov, keď tieto ustanovenia umožňujú zdanenie Rakúskou republikou výlučne preto, že tento príjem je tiež príjmom plynúcim rezidentovi Rakúskej republiky), potom Slovenská republika je povinná umožniť

- i) znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v Rakúskej republike;
- ii) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v Rakúskej republike.

Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanú pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na takýto príjem alebo majetok, ktorý môže byť zdanený v Rakúskej republike.

Ak je podľa akýchkoľvek ustanovení zmluvy príjem, ktorý plyní rezidentovi, alebo majetok, ktorý vlastní rezident Slovenskej republiky, vyňatý zo zdanenia v Slovenskej republike, Slovenská republika môže napriek tomu pri výpočte sumy dane zo zostávajúcich príjmov alebo majetku tohto rezidenta zohľadniť vyňatý príjem alebo majetok.“

5. K existujúcemu ustanoveniu článku 23 ods. 2 písm. a) zmluvy sa uplatňuje nasledovné znenie článku 5 ods. 2 dohovoru:

„Ustanovenia článku 23 ods. 2 písm. a) zmluvy sa neuplatnia, pokiaľ Slovenská republika uplatňuje ustanovenia zmluvy na vyňatie príjmu alebo majetku zo zdanenia alebo na určenie limitu sadzby, ktorá sa môže použiť na zdanenie takéhoto príjmu alebo majetku. V tomto druhom prípade Rakúška republika povolí znížiť daň z príjmu alebo majetku rezidenta Rakúskej republiky o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Slovenskej republike. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na tie časti príjmu alebo majetku, ktoré môžu byť zdanené v Slovenskej republike.“

6. K existujúcim ustanoveniam zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 7 ods. 1 dohovoru:

„Ak je možné usúdiť, a to s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, že získanie výhody zo zmluvy bolo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo akejkoľvek transakcie priamo alebo nepriamo vedúceho k tejto výhode, táto výhoda bez ohľadu na ktorékoľvek iné ustanovenia zmluvy nebude poskytnutá vo vzťahu k časti príjmu, pokiaľ sa nepreukáže, že poskytnutie tejto výhody v danej situácii by bolo v súlade s účelom a cieľom príslušných ustanovení zmluvy.“

7. K existujúcim ustanoveniam zmluvy sa dopĺňa nasledovné znenie článku 10 ods. 1, 2 a 3 dohovoru:

„1. V prípade, že

- a) podniku jedného zmluvného štátu plyní príjem z druhého zmluvného štátu, pričom prvý zmluvný štát považuje takýto príjem za príjem prisúditeľný stálej prevádzkarni podniku, ktorá je umiestnená na území tretieho štátu; a

b) zisky prisúditeľné danej stálej prevádzkarni sú vyňaté zo zdanenia v prvom zmluvnom štáte,

výhody plynúce zo zmluvy sa neuplatnia vo vzťahu k časti príjmu, ku ktorému daň v treťom štáte predstavuje menej ako 60 percent dane, ktorá by bola vyrubená vo vzťahu k tejto časti príjmu v prvom zmluvnom štáte, ak by bola stála prevádzkareň umiestnená v prvom zmluvnom štáte. V takom prípade akýkoľvek príjem, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia tohto odseku, bude zdanený v súlade s vnútroštátnymi predpismi druhého zmluvného štátu bez ohľadu na akékoľvek iné ustanovenia zmluvy.

2. Odsek 1 sa nepoužije, ak príjem plynúci z druhého zmluvného štátu uvedeného v odseku 1 plynul v dôsledku alebo v súvislosti s aktívnym výkonom činnosti vykonávanej prostredníctvom stálej prevádzkarne (okrem činností investovania, správy investícií alebo len samotnej držby investícií, a to na vlastný účet podniku, pokiaľ nejde o bankové činnosti vykonávané bankou, poisťovacie činnosti vykonávané poisťovňou alebo obchodovanie s cennými papiermi, ktoré vykonáva registrovaný obchodník s cennými papiermi).
3. Ak sú podľa odseku 1 výhody zo zmluvy odopreté v súvislosti s príjmom rezidenta jedného zmluvného štátu, príslušný úrad druhého zmluvného štátu môže napriek tomu poskytnúť tieto výhody v súvislosti s príjmom, ak v odpovedi na žiadosť tohto rezidenta tento príslušný úrad rozhodne, že poskytnutie týchto výhod je opodstatnené vzhľadom na dôvody, pre ktoré tento rezident nesplnil podmienky ustanovené v odsekoch 1 a 2. Príslušný úrad zmluvného štátu, ktorému rezident druhého zmluvného štátu predložil žiadosť podľa predchádzajúcej vety, sa poradí s príslušným úradom tohto druhého zmluvného štátu predtým ako žiadosti vyhovie alebo ju zamietne.“.

